

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อพัฒนาในปัจจุบัน 2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในปัจจุบันของการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จากการทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์ข้อมูล ในบทที่ผ่านมาเป็นผลที่นำไปสู่การสร้างโมเดล การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสามารถบรรลุเป้าหมายทุกๆ ด้าน และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตคือหัวใจสำคัญของงานวิจัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาโดยยึดวัตถุประสงค์งานวิจัยเป็นหลักซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อพัฒนาในปัจจุบัน

ในการบริหารภูเก็ตเพื่อพัฒนามีองค์ประกอบด้วยกันหลายปัจจัย สภาพของภูเก็ตมีความแตกต่างจากจังหวัดอื่นเพราะมีลักษณะเป็นเมืองท่องเที่ยวสากลระดับโลกแหล่งท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของไทยในระดับ world class ที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต่างรู้จักกันดีและปรารถนาที่จะมาเยือนสักครั้ง คนภูเก็ตจึงต้องสามารถสื่อสารกับคนทั่วโลกได้คนภูเก็ตต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ระบบการจัดการศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรของจังหวัดภูเก็ต อันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตอย่างยั่งยืน การจัดการในการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับบริบทและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลก รักและหวงแหนวัฒนธรรมและทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนของสังคมจังหวัดภูเก็ต กำหนดทิศทางการบริหารให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นจึงเป็นที่มาของการจัดตั้ง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าโครงสร้างของจังหวัดภูเก็ตเริ่มจากบริบทในตัวในช่วงตลอดเวลา 5 ทศวรรษที่ผ่านมาเริ่มจากเกษตรเริ่มจากเหมืองแร่แล้วก็มาเป็นสวนยางและมาเป็นเกษตร และถึงมาเป็นเมืองท่องเที่ยว พอเริ่มเป็นเมืองท่องเที่ยวก็เริ่มมีคนจากต่างถิ่นเข้ามาอาศัยมากมายรวมถึงชาวต่างชาติด้วย สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเยอะแยะมากมายเพราะฉะนั้นการพัฒนาสาธารณูปโภค ความพร้อมของท้องถิ่นที่เกิดการเปลี่ยนแปลงก็มีปัญหามากมาย จังหวัดภูเก็ตตอนนี้มีการบริหารงานราชการ คือการบริหารจากท้องถิ่น โดยการบริหารจากส่วนกลาง สภาพการบริหารราชการแผ่นดินโดยคณะรัฐมนตรีมาถึงกระทรวงถึงกรมและถึงผู้ว่าราชการจังหวัดถึงตัวแทนหรือผู้นำในแต่ละหน่วยงาน เกิดภาวะปัญหาความไม่เป็นเอกภาพ เพราะอำนาจสั่งการที่แท้จริงคือหัวหน้าของแต่ละกระทรวง ซึ่งงบประมาณในการบริหารเมืองไม่เพียงพอรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในเมืองภูเก็ตได้การที่งบประมาณมาจากส่วนราชการหรือระบบข้าราชการในปัจจุบันเองนี้มีขั้นตอน

มากมายทำให้การสั่งการหรือการที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือนักท่องเที่ยวล้าช้า รัฐบาลที่ผ่านมาการบริหารงานจากภาครัฐบาลเลือกผู้บริหาร (ผู้ว่าราชการจังหวัด) เพื่อผลประโยชน์ของรัฐบาลไม่ใช่เพื่อประชาชนชาวภูเก็ตทำให้การบริหารงานไม่ต่อเนื่องและไม่สามารถพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เจริญเติบโตเท่าที่ควร

2. ปัญหาอุปสรรคในปัจจุบันของการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จังหวัดภูเก็ต มีนักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามาเป็นจำนวนมากการจราจรติดขัดการคมนาคมภายในจังหวัดไม่สะดวกเท่าที่ควร ไม่มีรถไฟหรือระบบขนส่งมวลชนอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติระบบการคมนาคมยังไม่ครอบคลุม อุปสรรคใหญ่ของนักท่องเที่ยวและอุปสรรคต่อมาก็คือเรื่องน้ำ น้ำไม่เพียงพอที่จะใช้ในจังหวัดเรามีการประปาส่วนภูมิภาคการประปาส่วนเทศบาลหรือเรามีเขื่อนบางวาดอยู่ขณะนี้ ก็ยังไม่เพียงพอ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคควรเร่งดำเนินการเร่งด่วน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์

2.2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดภูเก็ตเองมีปัญหาในด้านนี้ค่อนข้างมากเนื่องจากมีคนหลังไหลเข้าสู่จังหวัดภูเก็ตมากกว่า 11 ล้านคนต่อปี การทำลายทรัพยากรก็มากตามไปด้วย ขยะสิ่งปฏิกูลมากตามไปด้วยและเตาเผาของภูเก็ตก็มีที่เดียวทำให้การกำจัดข้างไปทำให้ความเสี่ยงในเรื่องสุขภาพอนามัยก็ย่อมมีมาก และปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ขาดสามัญสำนึกที่ดีต่อการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 ด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

การเติบโตของประชากรจังหวัดภูเก็ตเป็นที่มาของปัญหาต่างๆ มากมาย ภูเก็ตเป็นเมืองที่มีประชากรแฝงหลักประมาณ 400,000-500,000 คนที่พักอาศัยอยู่ และมีตัวเลขนักท่องเที่ยวที่แวะเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมากกว่าปีละ 11 ล้านคน ทำให้รายได้งบประมาณไม่สามารถเข้ามาดูแลได้เต็มที่เพราะประชากรแฝงมาก ขาดการควบคุมและวางแผนที่ดีในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

2.4 การบังคับใช้กฎหมาย

จังหวัดภูเก็ตมีกฎหมายมากมายที่ดีอยู่แล้วแต่ขาดการบังคับใช้กฎหมายที่ดี เจ้าหน้าที่ในระดับบริหารและปฏิบัติการมีการละเลย หรือรับผลประโยชน์จึงทำให้กฎหมายขาดความศักดิ์สิทธิ์ ผลกระทบจึงเกิดทั่วทั้งสังคมการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเสมอภาค มีกฎหมายบางฉบับที่ไม่นำไปใช้ทั่วประเทศ แต่จะใช้เฉพาะ ท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น ด้วยความหลากหลายของประชากรและนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างประเทศมากมาย การบังคับและนำกฎหมายที่เหมาะสมมาบังคับใช้ต้องระมัดระวังและรอบคอบ จะต้องบังคับใช้แก่สมาชิกในสังคมโดยเสมอภาค ภายใต้หลักนิติธรรม (justice under law) ปราศจากความลำเอียงหรือรังเกียจเด็ดฉันทิโดยสิ้นเชิงหากการบังคับใช้กฎหมายในจังหวัดภูเก็ต หรือในระดับประเทศยึดแนวทางดังกล่าวนี้ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายก็จะหมดไป

2.5 การวางผังเมือง

ผังเมืองเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเมืองทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะผังเมืองไม่ได้เป็นเพียงการจัดระเบียบพื้นที่เท่านั้น เมืองที่ไม่มีผังจะส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรุนแรง การวางผังเมืองจึงเป็นการจัดประโยชน์ที่ดินเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น โดยการประสานประโยชน์ระหว่างประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน การพัฒนาพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นด้วย แต่ถึงกระนั้นการดำเนินการให้มีการวางผังเมืองเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้นเป็นไปได้ยาก ถึงแม้จะมีกฎหมายเกี่ยวกับการผังเมืองก็ตามแต่สภาพเมืองขยาย การเติบโตของเมืองอย่างไรทิศทาง และการโยกย้ายถิ่นฐานจะยังคงมีอยู่ต่อไป ตราบใดที่ภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่สามารถประสานประโยชน์และร่วมมือร่วมใจกัน ฉะนั้นการวางผังเมืองจึงมีความสำคัญในการบริหารภูมิก่อเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดการใช้พื้นที่เพื่อเกิดผลประโยชน์สูงสุด ควบคู่ไปกับการเติบโตของเมืองอย่างมีระเบียบและทันสมัย

2.6 ด้านการท่องเที่ยว

หัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวนั้นก็คือการเข้าใจความต้องการของนักท่องเที่ยว ปัญหาความขัดแย้งการไม่เข้าใจว่านักท่องเที่ยวต้องการอะไรเป็นหลักภาครัฐแก้ไข วางนโยบายที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตถ้าจัดระเบียบบางอย่างให้เป็นไปตามความต้องการและสภาพของจังหวัดภูเก็ตที่มีความแตกต่างจากจังหวัดอื่น การจัดระเบียบชายหาดจึงมีผลกระทบหลักกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะชอบอาบน้ำแดดหรือทำกิจกรรมที่ชายหาด เมื่อไม่มีก็อาจมีการไปเล่าต่อว่าภูเก็ตไม่เหมือนเดิมแล้วซึ่งก็อาจเป็นการรับข่าวและมีการส่งผลถึงการตัดสินใจมาเที่ยวที่ภูเก็ตการเข้ามาจัดระเบียบของรัฐบาลชุดปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้หรือว่าตามแหล่งสถาบันทั้งมีการกดขี่ในเรื่องการปิดตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งไม่ตรงกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวยามราตรีของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่ภูเก็ต อาจเกิดปัญหานักท่องเที่ยวไม่อยากเข้ามาเที่ยวที่ภูเก็ตนี่ก็เป็นผลเสียการแก้ปัญหาหรือการจัดระเบียบสถาบันทั้งยังแก้ปัญหาไม่ถูกจุด การบริหารจังหวัดภูเก็ตต้องมีความเข้าใจ วิถีชีวิตและค่านิยมของนักท่องเที่ยวความต้องการของนักท่องเที่ยวซึ่งทุกรัฐบาลควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง

2.7 อำนาจในการบริหารและสั่งการ

ด้วยความแตกต่างทั้งภูมิประเทศและความหลากหลายทางประชากร ในการบริหารพบปัญหาข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายต่อการพัฒนาพื้นที่ ปัญหาความมีเอกภาพและประสิทธิภาพของกลไกในการบริหารจัดการภาครัฐในการดำเนินงานร่วมกันในเชิงบูรณาการ หน่วยงานราชการทั้งหมดที่มาจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น เทศบาล อบต. อบจ. ต่างๆ หากทั้งสองส่วนที่ทำงานร่วมกันมีการบูรณาการ เป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนและไม่บูรณาการร่วมกัน ต่างคนต่างทำก็เลยทำให้ประสิทธิภาพประสิทธิผลไม่ได้สูงสุดเท่าที่ควร เป็นจุดอ่อนของรัฐบาลในการบริหารด้วยระบบโครงสร้างที่ยุ่งยากซ้ำซ้อนทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการการบริหารงานที่ผ่านมาและเป็นผู้มีความซ้ำซ้อน ขาดแผนแม่บทระยะยาว ขาดการวางแผน และขาดหน่วยงานที่เข้ามาผลักดันอย่างจริงจังจังหวัดภูเก็ตมีหน่วยงานมากมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัฒนาจังหวัด ที่ผ่านมามีผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการแต่งตั้งจากรัฐบาล มีเวลาทำงานค่อนข้างสั้น และการทำงานไม่สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะต้องดำเนินนโยบายตามรัฐบาลสั่งการ ทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหาร ความ

ต่อเนื่องในการบริหารจึงไม่ค่อยสอดคล้องกัน อีกทั้งการสานต่อนโยบายในระดับจังหวัดไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้เสียโอกาสในการบริหาร

2.8 การบุกรุกที่ดินสาธารณะ

การเติบโตทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวก็เป็นตัวผลักดันก่อให้เกิดการบุกรุกที่ดินเอกสารสิทธิ์ในจังหวัดภูเก็ตมีไม่มากในแต่ละปีมีการบุกรุกขยายหาตเพิ่มขึ้นทุกปี ตอนนี้องค์การบริหารอำนาจภาครัฐไม่สามารถแก้ไขได้เลย จึงมีต่อเนื่องอีกทั้งเจ้าหน้าที่รัฐก็ยังมีส่วนรู้เห็น ในทางปฏิบัติที่จะต้องรองรับคำสั่งจากส่วนกลางทำให้ล่าช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ ปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะเพื่อมาประกอบธุรกิจจึงมีต่อเนื่องและควบคุมยาก

2.9 ด้านงบประมาณ

จังหวัดภูเก็ตมีประชากรแฝงนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนมากมายงบประมาณลงมาน้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารขาดงบในการสร้างสาธารณูปโภคที่เพียงพอ ซึ่งการคำนวณในการจัดสรรงบประมาณใช้หลักเกณฑ์จากจำนวนประชากร ขนาดพื้นที่ เป็นการคืนเงินภาษีมาในรูปของงบประมาณไม่ยุติธรรมส่งผลให้งบลงไปสู่ การคมนาคม น้ำประปาไม่เพียงพอ การบริการขนส่งมวลชน การใช้จ่ายต้องรอจากส่วนกลางทั้งที่จังหวัดภูเก็ตสร้างรายได้ให้กับส่วนกลางมหาศาลแต่ทางกลับกันกลับส่งงบประมาณลงมาจังหวัดภูเก็ตไม่มากเท่าที่ควรและล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เม็ดเงินมาพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนน หนทาง ไฟฟ้า ประปา ไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของเมือง

2.10 ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหาด้านเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตก็ได้รับผลกระทบเช่นกันถึงแม้ว่ามวลรวมแล้วของรายได้ของประชาชนจะสูงกว่าจังหวัดอื่น แต่เนื่องจากมีประชากรแฝง (ที่อยู่ถาวร) มีสูงถึง 5-6 แสนคน ก่อให้เกิดปัญหา อาทิ เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาการขาดแคลนปัจจัยสี่ ปัญหาอพยพย้ายถิ่น ปัญหาสวัสดิการและสภาพการทำงาน ภาคอุตสาหกรรม ปัญหาความไม่สมดุลในการกระจายรายได้จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจังหวัดภูเก็ตทั้งในส่วนของการลงทุนภาคเอกชนในการพัฒนา ได้นำมาซึ่งปัญหาทั้งด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ปัญหาด้านคุณภาพและความพร้อมของบริการพื้นฐานและความแออัดด้านจราจร รายได้และเศรษฐกิจหลักของจังหวัดยังผูกขาดเฉพาะในภาคธุรกิจเพียงอย่างเดียว ยังขาดการเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอื่นๆ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจมวลรวมทั้งสิ้น จังหวัดจะขับเคลื่อนได้ต้องมีเศรษฐกิจนำ

2.11 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นที่ทราบกันดีจังหวัดภูเก็ตในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะมีปัญหาของกลุ่มธุรกิจมืด ผู้มีอิทธิพล ยังคงมีเกิดขึ้นฉะนั้นควรจะสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ภาคเอกชน/อาสาสมัคร/ชุมชนและภาคประชาชนในการป้องกันสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นเครือข่ายการบริหารจัดการสาธารณภัยในทุกขั้นตอน สนับสนุนกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง/ภาคเอกชนผู้ประกอบการ/ประชาชน มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว เพราะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจะทำให้

ให้เกิดความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติ และสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวทุกคนที่จะมาแวะเยี่ยมชมจังหวัดภูเก็ต ที่สำคัญคือระบบเตือนภัยที่จะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทันสมัยอยู่เสมอ เป็นป้องกันปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีตเป็นต้น

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 13 ข้อซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นโมเดล โดยจังหวัดภูเก็ตเปรียบเสมือนไข่มุก ดังที่ได้รับฉายาว่า “ไข่มุกอันดามัน” โดยได้รูปแบบการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาซึ่งมีชื่อเรียกว่า “THE GREAT PEARL” เดอะเกรทเพอเลอร์ มีความหมาย “ไข่มุกอันล้ำค่า (ยิ่งใหญ่)” สามารถอธิบายได้ดังนี้

T แทนคำว่า Team leader หมายถึงผู้บริหารที่ดี กล่าวคือในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องมีองค์ประกอบโดยการทำงานเป็นทีม โดยมีผู้นำที่ดีในการบริหารและสั่งการ

H แทนคำว่า High up sustainable development หมายถึงแนวความคิดการพัฒนาแบบยั่งยืน กล่าวคือ การบริหารที่ดีจะต้องยึดการบริหารแบบยั่งยืนและมีคุณภาพ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องมีการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้การบริหารนั้นมีความยั่งยืน

E แทนคำว่า Enable to build understanding for public sector management quality หมายถึงจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐ กล่าวคือ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาอย่างขาดหน่วยงานตรวจสอบการบริหารงานภายใน ศึกษาและวางแผนเพื่อการพัฒนาภูเก็ต

G แทนคำว่า Good governance หมายถึงนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร กล่าวคือ หลักธรรมาภิบาลเป็นพื้นฐานในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา ยึดหลัก การมีส่วนร่วม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักนิติธรรม ความคุ้มค่า เป็นกลไกสำคัญของการบริหารจัดการจังหวัดภูเก็ต

R แทนคำว่า Regulation by laws หมายถึง ให้มีการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นการบริหารในระดับภูมิภาค ที่เกี่ยวข้องกับส่วนกลาง คือ รัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากมาย การพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องจึงต้องพัฒนาในส่วนนี้ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

E แทนคำว่า Efficiency administration by oneself หมายถึง การบริหารตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ที่ผ่านมจังหวัดภูเก็ตเป็นการบริหารในระดับภูมิภาคที่จำเป็นต้องรับนโยบายจากส่วนกลาง บางครั้งเป็นการบริหารที่ไม่ได้รับฟังความต้องการของประชาชนในพื้นที่ การบริหารตนเองจึงเป็นคำตอบที่ดีที่สุดในการบริหารจังหวัดภูเก็ตในขณะนี้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วทันต่อการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การสั่งการ การบริหาร จำเป็นต้องรวดเร็วเปี่ยมโดยประสิทธิภาพ และมีความคุ้มค่า รวมถึงการบริหารงบประมาณที่ต้องพร้อมและเอื้อต่อการบริหาร

A แทนคำว่า Assurance security หมายถึงหลักประกันและความปลอดภัย กล่าวคือในประเทศที่เจริญแล้วล้วนมีความปลอดภัยสูง มีวิธีเยียวยาที่เป็นมาตรฐานในระดับสากล เช่นการรักษาพยาบาลในกรณีประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย ที่มีระดับมาตรฐานสูง การชดเชย การเยียวยาล้วนมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่ดี การวางนโยบายในเรื่องนี้จะต้องมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ การเพิ่มงบประมาณในเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการอำนวยความสะดวก การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องพัฒนาในส่วนนี้ และถือเป็นหน้าตาของประเทศในการยกมาตรฐานระดับความน่าเชื่อถือในสายตาสังคมระหว่างประเทศ

T แทนคำว่า Tax administration by oneself หมายถึง การส่งเสริมการบริหารภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ประเทศไทยหากจะหยิบจังหวัดภูเก็ตมาเป็นรูปแบบการบริหารระบบภาษีที่มีการส่งเสริมการจัดเก็บแบบมีประสิทธิภาพ ต้องรับว่าจะทำให้เกิดความคล่องตัวสูงในการบริหาร การใช้จ่ายงบประมาณจะถูกจัดสรรให้กับพื้นที่อย่างรวดเร็ว และทันต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเป็นการนำเงินจากภาษีของประชาชนพื้นที่ของภูเก็ตก็เพื่อมาบริหารและพัฒนา

P แทนคำว่า Participation and collaboration หมายถึงการร่วมมือแบบมีส่วนร่วม กล่าวคือ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา หากมีการผลักดันการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาส่วนร่วมในการบริหาร มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกำหนดในการพัฒนาเมือง จะทำให้ทุกคนมีส่วนในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาร่วมกันนั่นเอง

E แทนคำว่า Effective transportation system หมายถึงการพัฒนากระบวนคมนาคม กล่าวคือ หากมองรูปแบบของประเทศที่เจริญแล้ว การมีระบบขนส่ง การคมนาคมที่ทันสมัยครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ทำให้ส่งผลกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดี มั่นคง และทำให้เศรษฐกิจดีตามมาด้วยเพราะระบบการขนส่งที่ดีนำมาซึ่งการเติบโตในทางด้านธุรกิจ ระบบการคมนาคมไม่ว่าจะเป็นทางถนน ทางเรือ ทางอากาศ คือความจำเป็นขั้นพื้นฐานซึ่งแต่ละเมืองควรมี เพื่อส่งเสริมการบริหารการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

A แทนคำว่า Audit government sector หมายถึงการตรวจสอบภายในของรัฐ กล่าวคือ การบริหารจัดการภูเก็ต มีความเกี่ยวพันกันในหลายส่วน ตั้งแต่ระดับส่วนภูมิภาค ระดับท้องถิ่นมีความเกี่ยวเนื่องกัน เกี่ยวข้องกัน ต่างพึ่งพาพึ่งพิงกันแบบหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่คือ หน่วยงานการตรวจสอบที่ทำหน้าที่นี้โดยตรง ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ วางแผนในการบริหารเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ การร่วมทำให้เกิดความคุ้มค่าในแง่ของการบริหาร การใช้งบประมาณและเป็นการป้องกันการบริหารจังหวัดภูเก็ตที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้ เป็นลักษณะการป้องปรามการทุจริตอีกทางหนึ่ง ซึ่งจำเป็นจะต้องมีเจ้าภาพอันแท้จริงมาร่วมกับภาคส่วนจังหวัดเพื่อให้เกิดการบริหารนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

R แทนคำว่า Results of efficiency administrative หมายถึงผลจากการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การบริหารมีส่วนประสมหลายอย่าง คือ บุคลากรเพียงพอหรือไม่ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอหรือไม่ งบประมาณเพียงพอหรือไม่ สุดท้ายคือมีหลักการบริหารที่ดีพอหรือยังซึ่งการจะประกอบให้เกิดหลักประสิทธิภาพในการบริหาร ทุกอย่างต้องประกอบกันลงตัวขาดตัวหนึ่งตัวใดไม่ได้ คนที่จะทำหน้าที่คือผู้นำสามารถสร้างความเจริญให้กับหน่วยงานหรืออาจจะก่อให้เกิดความผิดพลาดในการบริหารทำให้เสียหายก็ได้เช่นกัน หลักการบริหารที่ทรงประสิทธิภาพคือเป้าหมายนำไปสู่การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาได้

L แทนคำว่า Leader changes หมายถึงผู้นำการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ผู้ทำหน้าที่ในการบริหาร ทำหน้าที่โดยการสั่งการ วางแผน ลงมือปฏิบัติ จะต้องเป็นผู้นำซึ่งจะต้องประกอบด้วยมีภาวะผู้นำ (leadership) มีวิสัยทัศน์ (vision) และเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำพาจังหวัดภูเก็ตสู่การเปลี่ยนแปลงที่เจริญ ทันสมัย มีความเป็นเอกภาพ มั่นคง เป็นที่ยอมรับในสังคมชุมชนระหว่างประเทศ เป็นภาพลักษณ์อันดี ของประเทศไทย

อภิปรายผล

จากการศึกษามีการทบทวนวรรณกรรมในบทก่อนๆ มีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) มีการสนทนากลุ่มย่อย (focus group) สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาในปัจจุบัน

สภาพของภูเก็ตมีความแตกต่างจากจังหวัดอื่นเพราะมีลักษณะเป็นเมืองท่องเที่ยวสากลระดับโลกแหล่งท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของไทยในระดับ world class จังหวัดภูเก็ตระยะนี้มีการบริหารงานราชการ คือการบริหารจากท้องถิ่น โดยการบริหารจากส่วนกลาง สภาพการบริหารราชการแผ่นดินโดยคณะรัฐมนตรีมาถึงกระทรวงถึงกรม และถึงผู้ว่าราชการจังหวัดถึงตัวแทนหรือผู้นำในแต่ละหน่วยงาน เกิดภาวะปัญหาความไม่เป็นเอกภาพ เพราะอำนาจสั่งการที่แท้จริงคือหัวหน้าของแต่ละกระทรวง ซึ่งงบประมาณในการบริหารเมืองไม่เพียงพอรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ในเมืองภูเก็ตได้การที่งบประมาณมาจากส่วนราชการหรือระบบข้าราชการในปัจจุบันเองนี้มีขั้นตอนมากมายทำให้การสั่งการหรือการที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือนักท่องเที่ยวล่าช้า รัฐบาลที่ผ่านมาการบริหารงานจากภาครัฐบาลเลือกผู้บริหารไม่ต่อเนื่องและไม่สามารถพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เจริญเติบโตเท่าที่ควร

เมื่อนำโครงสร้างของการบริหารจังหวัดภูเก็ตจะประกอบไปด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำหน้าที่บริหาร บุคลากร งบประมาณเป็นพ่อเมือง มีรองผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่แบ่งเบาภาระงานจากผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมี 3 คน และรองลงมาจะประกอบด้วย ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าการบริหารจังหวัดภูเก็ตจะถูกกำกับโดยผู้ว่าราชการ ผ่านมาส่วนราชการหน่วยงานต่างๆ โดยมีการรับนโยบายจากรัฐบาล ผ่านมาทางกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ลักษณะสำคัญของหลักการแบ่งอำนาจปกครอง เป็นการบริหารโดยใช้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งไปจากส่วนกลางไปประจำตามเขตการปกครองในส่วนภูมิภาคทุกแห่ง ได้แก่ จังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เป็นต้นและเจ้าหน้าที่เหล่านี้ก็อยู่ในระบบการบริหารงานบุคคลของรัฐบาลกลางอันเดียวกัน เป็นการบริหารโดยใช้งบประมาณซึ่งส่วนกลางเป็นผู้อนุมัติและควบคุมให้เป็นไปตามวิธีการงบประมาณแผ่นดินเป็นการบริหารภายใต้นโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาลกลาง เป็นจุดเชื่อมระหว่างส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างทั้ง 2 ส่วนดีขึ้น ซึ่งตรงกับ อุทัย หิรัญโต (2523, หน้า 2) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่างๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

หากมองอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตยเพราะการที่ส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางเข้าไปบริหารงานในท้องถิ่นสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลยังไม่เชื่อในความสามารถของท้องถิ่นเกิดความล่าช้าในการบริหารงานเพราะต้องผ่านระเบียบแบบแผนถึง 2 ระดับ คือระดับส่วนกลาง และระดับส่วนภูมิภาคทำให้ระบบราชการมีขนาดใหญ่โตเกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ ทำให้ทรัพยากรที่มีค่าบางอย่างในท้องถิ่นไม่เกิดประโยชน์เช่น บุคลากร เจ้าหน้าที่เพราะถูกส่งมาจากที่อื่น บุคลากร

เจ้าหน้าที่ที่ถูกส่งเข้าไปปฏิบัติในท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่อาจจะเนื่องมาจากไม่ใช่คนในพื้นที่จึงไม่เข้าใจพื้นที่และอาจเกิดความขัดแย้งกับคนในพื้นที่

2. ปัญหาอุปสรรคในปัจจุบันของการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จังหวัดภูเก็ต มีนักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามาเป็นจำนวนมากการจราจรติดขัดการคมนาคมภายในจังหวัดไม่สะดวกเท่าที่ควร ไม่มีรถไฟหรือระบบขนส่งมวลชนอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติระบบการคมนาคมยังไม่ครอบคลุม อุปสรรคใหญ่ของนักท่องเที่ยวและอุปสรรคต่อมาคือเรื่องน้ำ น้ำไม่เพียงพอที่จะใช้ในจังหวัดเรามีการประปาส่วนภูมิภาคการประปาส่วนเทศบาลหรือเรามีเขื่อนบางวาดอยู่ขณะนี้ ก็ยังไม่เพียงพอ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคควรเร่งดำเนินการเร่งด่วน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์

ในด้านโครงสร้างไม่เฉพาะจังหวัดภูเก็ตเพียงจังหวัดเดียวที่ยังไม่ครอบคลุม เกือบทุกๆ จังหวัดก็ยังมีขาดในส่วนนี้ หากมองในภาพรวมการขยายความเจริญในทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ประกอบไปด้วย ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นหน้าที่หลักของรัฐบาลโดยผ่าน ทางกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ผ่านมายังส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัดและแยกย่อยเป็นท้องถิ่นในระดับต่างๆ มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ต่างคนต่างใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแต่ศักยภาพ ของแต่ละพื้นที่บางพื้นที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่บางพื้นที่ขาดแคลนความแตกต่างนั้นเกิดขึ้นจากงบประมาณเป็นหลัก

2.2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดภูเก็ตเองมีปัญหาในด้านนี้ค่อนข้างมากปัญหาขยะ ในช่วงที่เป็น high season ของการท่องเที่ยวหาดต่างๆในทุกปี ขยะสิ่งปฏิกูลมากตามไปด้วยและเตาเผาของภูเก็ตก็มีที่เดียวทำให้การกำจัดขาลงไปทำให้ความเสี่ยงในเรื่องสุขภาพอนามัยก็ย่อมมีมาก จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจำนวนมาก ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยจะเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ที่อาจสร้างภาพลบให้กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตได้ ส่วนปัญหาน้ำเสีย ควรมีโรงบำบัดน้ำเสียในการกำจัดน้ำเสียให้มากขึ้น ในขณะนี้ยังมีไม่มากและไม่ครอบคลุม เนื่องจากมีคนหลั่งไหลเข้าสู่จังหวัดภูเก็ตมากกว่า 11 ล้านคนต่อปี การทำลายทรัพยากรก็มากตามไปด้วย และปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ขาดสามัญสำนึกที่ดีต่อการบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในระดับท้องถิ่นควรมีการออกข้อบังคับว่าด้วยการควบคุมการทิ้ง หรือรวบรวมสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้มีอำนาจในการออกคำแนะนำและออกคำสั่งให้ผู้กระทำฝ่าฝืนข้อกำหนด ได้รับโทษหรือมีค่าปรับนอกจากการบริหารในระดับจังหวัด ต้องมีการผลักดันให้ท้องถิ่นในระดับต่างๆ จัดทำข้อบังคับด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

2.3 ด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

ผู้เข้ามาอาศัยและมาประกอบอาชีพที่ไม่ใช่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประชากรแฝงที่ไม่มีการย้ายชื่อหรือแจ้งการย้ายที่อยู่ตามกฎหมายทะเบียนราษฎรจำนวนมาก ผู้คนเหล่านี้จึงอยู่ในลักษณะของประชากรแฝง ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สร้างปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชนชาวจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยวได้ ส่วนปัญหาด้านการศึกษาของเยาวชนในจังหวัดภูเก็ต การเติบโตของประชากรจังหวัดภูเก็ตเป็นที่มาของปัญหาต่างๆ มากมาย ภูเก็ตเป็นเมืองที่มี

ประชากรแฝงหลักประมาณ 400,000-500,000 คนที่พักอาศัยอยู่ และมีตัวเลขนักท่องเที่ยวที่แวะเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมากกว่าปีละ 11 ล้านคน ทำให้รายได้งบประมาณไม่สามารถเข้ามาดูแลได้เต็มที่เพราะประชากรแฝงมาก ขาดการควบคุมและวางแผนที่ดีในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

ด้านการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์จะต้องเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาสังคมอย่างสร้างสรรค์ โครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา การสร้างศูนย์พัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สร้างกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น การส่งเสริมฝีมือแรงงาน การฝึกอาชีพ

2.4 การบังคับใช้กฎหมาย

จังหวัดภูเก็ตมีกฎหมายมากมายที่ได้อยู่แล้วแต่ขาดการบังคับใช้กฎหมายที่ดี เจ้าหน้าที่ในระดับบริหารและปฏิบัติการมีการละเลย หรือรับผลประโยชน์จึงทำให้กฎหมายขาดความศักดิ์สิทธิ์ ผลกระทบจึงเกิดทั่วทั้งสังคมการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเสมอภาค มีกฎหมายบางฉบับที่ไม่นำไปใช้ทั่วประเทศ แต่จะใช้เฉพาะ ท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น ด้วยความหลากหลายของประชากรและนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างประเทศมากมาย การบังคับและนำกฎหมายที่เหมาะสมมาบังคับใช้ต้องระมัดระวังและรอบคอบ จะต้องบังคับใช้แก่สมาชิกในสังคมโดยเสมอภาค ภายใต้หลักนิติธรรม (justice under law) ปราศจากความลำเอียงหรือรังเกียจ เดียดฉันท์โดยสิ้นเชิงหากการบังคับใช้กฎหมายในจังหวัดภูเก็ต หรือในระดับประเทศยึดแนวทางดังกล่าวนี้ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายก็จะหมดไป

การพัฒนาในส่วนกฎหมาย หากเป็นการแก้กฎหมายจะต้องมีการผลักดันในระดับชาติ ซึ่งมีกระบวนการและขั้นตอนหลายขั้นตอน อาทิเช่น การเข้าชื่อ 50,000 คนผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละจังหวัด จากนั้นเข้าสู่กระบวนการเสนอร่างญัตติ ผ่านระบบการพิจารณาของรัฐสภาและส่งต่อมายังวุฒิสมาชิก พิจารณาและให้ผ่านร่างดังกล่าวนี้ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีกระบวนการมากมาย และผ่านกลั่นกรองถึงสองสภาทำให้การพัฒนากฎหมายต้องใช้เวลาพอสมควร แต่ในส่วนกฎหมายระดับรองๆ ลงไป เช่น ข้อบังคับของท้องถิ่นในระดับต่างจะมีขั้นตอนและกระบวนการที่น้อยกว่าขั้นตอนน้อยกว่า และสามารถผลักดันได้ในระดับท้องถิ่น

2.5 การวางผังเมือง

ผังเมืองเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเมืองทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะผังเมืองไม่ได้เป็นเพียงการจัดระเบียบพื้นที่เท่านั้น เมืองที่ไม่มีผังจะส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรุนแรง การวางผังเมืองจึงเป็นการจัดประโยชน์ที่ดินเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น โดยการประสานประโยชน์ระหว่างประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน การพัฒนาพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นด้วย ผังเมืองจัดเป็นปัจจัยทางด้านกายภาพที่ถูกนำมาประกอบการวิเคราะห์รายละเอียดในการประเมินมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ แต่ในสมมุติฐานการวิเคราะห์น้ำหนักการประเมินมักจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจซึ่งหากพิจารณาในแง่คุณภาพชีวิตในพื้นที่แล้วปัจจัยทางด้านกายภาพส่วนนี้อาจถูกละเลยไปทำให้ผลการประเมินสะท้อนเฉพาะราคากลาง ตลาดมากกว่าคุณภาพชีวิตในพื้นที่ ถ้าพื้นที่ที่ถูกนำมาประเมินมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจในระดับเท่าเทียมกันแต่พื้นที่หนึ่งมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งกว่า เช่น พื้นที่พักอาศัยแห่งหนึ่งมีคลองน้ำใสไหลผ่านกับพื้นที่พักอาศัยอีกแห่งหนึ่งมีคลองน้ำดำสกปรกไหลผ่าน หรือพื้นที่พัก

อาศัยแห่งหนึ่งมีการวางแผนจัดทำสวนสาธารณะในชุมชนกับพื้นที่พักอาศัยอีกแห่งหนึ่งมีแต่บ้านเรือนพักอาศัยไม่มีสวนสาธารณะในชุมชน ผลการประเมินของพื้นที่ทั้งสองแห่งควรต้องแตกต่างกัน การพิจารณาผังเมืองไม่ว่าในระดับมหภาคหรือในระดับจุลภาคจึงมีความสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาประกอบความเห็นในการประเมิน เพื่อสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของพื้นที่แต่ถึงกระนั้นการดำเนินการให้มีการวางแผนผังเมืองเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้นเป็นไปได้ยาก ถึงแม้จะมีกฎหมายเกี่ยวกับการผังเมืองก็ตามแต่สภาพเมืองขยาย การเติบโตของเมืองอย่างไรทิศทาง และการโยกย้ายถิ่นฐานจะยังคงมีอยู่ต่อไป トラบโดที่ภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่สามารถประสานประโยชน์และร่วมมือร่วมใจกัน ฉะนั้นการวางแผนผังเมืองจึงมีความสำคัญในการบริหารกฎเกณฑ์เพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดการใช้พื้นที่เพื่อเกิดผลประโยชน์สูงสุด ควบคู่ไปกับการเติบโตของเมืองอย่างมีระเบียบและทันสมัย

ทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ให้ความสำคัญกับการวางแผนผังเมือง ถึงแม้จะมีกฎหมายเกี่ยวกับการผังเมืองก็ตามแต่สภาพเมืองขยาย การเติบโตของเมืองอย่างไรทิศทาง และการโยกย้ายถิ่นฐานจะยังคงมีอยู่ต่อไป トラบโดที่ภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่สามารถประสานประโยชน์และร่วมมือร่วมใจกันในการวางแผนผังเมืองเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอย่างจริงจัง บางคนอาจมองว่าการวางแผนผังเมืองเป็นเพียงการจัดระเบียบของภาครัฐเท่านั้นทำให้ประชาชนในพื้นที่บางคนไม่ให้ความสำคัญและให้ความสนใจแต่เพียงว่า การกำหนดสีผังจะส่งผลต่อราคาอสังหาริมทรัพย์ในเขตพื้นที่อย่างไร ขณะที่บางคนมองว่าการวางแผนผังเป็นเพียงการสร้างทัศนียภาพความสวยงามในพื้นที่ซึ่งตอบสนองต่อมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ ที่จริงแล้วการมองดังกล่าวก็มีส่วนจริงอยู่เหมือนกันเพราะการกำหนดผังเมืองที่เอื้อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจหรือผังเมืองที่ สร้างทัศนียภาพความสวยงามย่อมส่งผลต่อมูลค่าของพื้นที่ แต่มูลค่าที่เพิ่มขึ้นทางเศรษฐกิจไม่ใช่สาระสำคัญที่แท้จริงเพราะถ้าประชาชนในพื้นที่ต่างรอคอยให้ที่ดินของตนราคาเพิ่มขึ้นเพื่อจะขายที่ดิน การพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ เพราะคนในพื้นที่ต่างเฝ้ารอที่จะจำหน่ายที่ดินของตนออกไปแล้วอพยพไปหาถิ่นที่อยู่ใหม่ ซึ่งถ้าทุกคนคิดเช่นนี้ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมหรือคนในพื้นที่ก็จะไม่มีอีกต่อไป เอกลักษณ์แห่งท้องถิ่นก็จะหายไปจากสังคม และย่อมก่อให้เกิดวงจรการเก็งกำไรเพื่อหวังเพียงทำราคาในอสังหาริมทรัพย์มากกว่าจะพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นหลักการสำคัญและจำเป็นในการบริหารกฎเกณฑ์เพื่อการพัฒนา

2.6 ด้านการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจาย ความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคม ขนส่ง รวมไปถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญ ในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่นๆ อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวง่าย จากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานการณ์และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นความท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ปัญหาความขัดแย้งการไม่เข้าใจว่านักท่งเกี่ยวข้องการอะไรเป็นหลักภาครัฐแก้ไข
วางนโยบายที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตถ้าจัดระเบียบบางอย่างให้เป็นไปตามความต้องการและสภาพของ
จังหวัดภูเก็ตที่มีความแตกต่างจากจังหวัดอื่น การจัดระเบียบชายหาดจึงมีผลกระทบหลักกับกลุ่ม
นักท่งเที่ยวที่จะชอบแอบแดดหรือทำกิจกรรมที่ชายหาด เมื่อไม่มีก็อาจมีการไปเล่าต่อว่าภูเก็ตไม่
เหมือนเดิมแล้วซึ่งก็อาจเป็นการรับข่าวและมีการส่งผลถึงการตัดสินใจมาเที่ยวที่ภูเก็ตการเข้ามาจัด
ระเบียบของรัฐบาลชุดปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่งเที่ยวส่วนใหญ่ได้หรือว่าตาม
แหล่งสถานบันเทิงมีการกวดขันในเรื่องการปิดตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งไม่ตรงกับพฤติกรรมการ
ท่งเที่ยวยามราตรีของนักท่งเที่ยวที่มาเที่ยวที่ภูเก็ต อาจเกิดปัญหานักท่งเที่ยวไม่อยากเข้ามาเที่ยวที่
ภูเก็ตนี่ก็เป็นผลเสียการแก้ปัญหาหรือการจัดระเบียบสถานบันเทิงยังแก้ปัญหาไม่ถูกจุด การบริหารจังหวัด
ภูเก็ตต้องมีความเข้าใจ วิถีชีวิตและค่านิยมของนักท่งเที่ยวความต้องการของนักท่งเที่ยวซึ่งทุกรัฐบาล
ควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554, หน้า 1) กล่าวว่า
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบ เศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน
และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบ
โครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤต
ทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้น
ตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่นๆ อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการ
แข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวง่ายจากปัจจัยลบทั้ง
ภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานการณ์และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็น
ความท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย

2.7 อำนาจในการบริหารและสั่งการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ของทางราชการส่วนกลาง ซึ่งได้รับแต่งตั้ง
ออกไปประจำตามเขตการปกครองในระดับจังหวัด ส่วนนายองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่างๆ มา
จากการเลือกตั้ง ในส่วนภูมิภาคเพื่อบริหารราชการภายใต้การบังคับบัญชาของราชการส่วนกลางโดย
มีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดเพราะถือเป็นเพียงการแบ่งอำนาจการปกครองออกมาจากการบริหาร
ส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นการบริหารราชการตามหลักการแบ่งอำนาจโดย
ส่วนกลางแบ่งอำนาจในการบริหารราชการให้แก่ภูมิภาค อันได้แก่จังหวัด มีอำนาจในการดำเนิน
กิจการในท้องที่แทนการบริหารราชการส่วนกลาง ลักษณะการแบ่งอำนาจให้แก่การบริหารราชการ
ส่วนภูมิภาค หมายถึง การมอบอำนาจในการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ไปประจำ
ปฏิบัติงานในภูมิภาค เจ้าหน้าที่ในภูมิภาคอยู่ใต้อำนาจบังคับบัญชาของส่วนกลางโดยเฉพาะในเรื่อง
การแต่งตั้งถอดถอนและงบประมาณซึ่งเป็นผลให้ส่วนภูมิภาคอยู่ในการควบคุมตรวจสอบจาก
ส่วนกลางและส่วนกลางอาจเรียกอำนาจกลับคืนเมื่อใดก็ได้คือหลักการบริหารจังหวัดภูเก็ตในยุค
ปัจจุบัน

ด้วยความแตกต่างทั้งภูมิประเทศและความหลากหลายทางประชากร ปัญหา
ความมีเอกภาพและประสิทธิภาพของกลไกในการบริหารจัดการภาครัฐในการดำเนินงานร่วมกันใน
เชิงบูรณาการ หน่วยงานราชการทั้งหมดที่มาจากส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น เทศบาล อบต. อบจ.

ต่างๆ โดยทั้งสองส่วนยังขาดการบูรณาการร่วมกัน เป็นจุดอ่อนของรัฐในการบริหารด้วยระบบโครงสร้างที่ยุ่งยากซ้ำซ้อน ทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการการบริหารงานที่ผ่านมาและเป็นอยู่มีความซ้ำซ้อน ขาดแผนแม่บทระยะยาว ขาดการวางแผน และขาดหน่วยงานที่เข้ามาผลักดันอย่างจริงจังจังหวัดภูเก็ตมีหน่วยงานมากมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัฒนาจังหวัด การทำงานไม่สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งตรงกับอาคม ใจแก้ว (2551, หน้า 107) กล่าวว่าเห็นได้อย่างชัดเจนว่าภายใต้การปกครองที่มีหลายระดับชั้นนั้น ในด้านของรัฐประศาสนศาสตร์จะเน้นว่าถ้าแผนงาน (programs) ใดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาท้องถิ่นโดยเฉพาะตลอดถึงเกี่ยวกับทัศนคติและค่านิยมก็ตาม จะต้องให้อยู่ในภาระหน้าที่การรับผิดชอบของหน่วยการปกครองในระดับท้องถิ่น (local government) สำหรับปัญหาอื่นๆ ที่มีความสำคัญในระดับชาติก็ให้เป็นภาระความรับผิดชอบของรัฐบาลระดับสูง ซึ่งจะมีผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะในการกำหนดแผนงานเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 การบุกรุกที่ดินสาธารณะ

การเติบโตทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวก็เป็นตัวผลักดันให้เกิดการบุกรุกที่ดินเอกสารสิทธิ์ในจังหวัดภูเก็ตมีมากในแต่ละปีมีการบุกรุกขยายเขตเพิ่มขึ้นทุกปี ทางออกที่พยายามที่จะขึ้นทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อป้องกัน ไม่ให้เกิดการบุกรุกหรือ เขาดำเนินการในที่สาธารณะโดยมีแนวทางการดำเนินการ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่การบริหารอำนาจภาครัฐไม่สามารถแก้ไขได้เลย จึงมีต่อเนื่องอีกทั้งเจ้าหน้าที่รัฐก็ยังมีส่วนรู้เห็น ในทางปฏิบัติที่จะต้องรอรับคำสั่งจากส่วนกลางทำให้ล่าช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ ปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะเพื่อมาประกอบธุรกิจจึงมีต่อเนื่องและควบคุมยาก

2.9 ด้านงบประมาณ

จังหวัดภูเก็ตมีประชากรแฝงนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนมากมายงบประมาณลงมาน้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารขาดงบในการสร้างสาธารณูปโภคที่เพียงพอ ซึ่งการคำนวณในการจัดสรรงบประมาณใช้หลักเกณฑ์จากจำนวนประชากร ขนาดพื้นที่ เป็นการคืนเงินภาษีมาในรูปของงบประมาณไม่ยุติธรรมส่งผลให้งบลงไปสู่ การคมนาคม น้ำประปาไม่เพียงพอ การบริการขนส่งมวลชน การใช้จ่ายต้องรอจากส่วนกลางทั้งที่จังหวัดภูเก็ตสร้างรายได้ให้กับส่วนกลางมหาศาลแต่ทางกลับกันกลับส่งงบประมาณลงมาจังหวัดภูเก็ตไม่มากเท่าที่ควรและซ้ำไม่ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เม็ดเงินมาพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนน หนทาง ไฟฟ้า ประปา ไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของเมือง ซึ่งตรงกับการศึกษาของ ปรีชาวุฒิ กี่สัน (2557, หน้า 262-263) กล่าวว่า “เมืองป่าตองสามารถจัดเก็บรายได้เป็นจำนวนมากและต้องนำรายได้ส่งให้กับส่วนกลาง จากนั้นส่วนกลางจะจัดสรรงบประมาณให้กับเมืองป่าตอง ซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่เมืองป่าตองนำส่งส่วนกลาง ทำให้การพัฒนาเมืองป่าตองโดยการดำเนินงานโครงการสำคัญๆ เช่น การขุดอุโมงค์ การทำระบบกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น เป็นไปอย่างล่าช้าเนื่องจากต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงานจำนวนมาก ทำให้ผู้บริหารเมืองป่าตองต้องมีการจัดสรรและดำเนินการในแผนงานโครงการขนาดใหญ่ที่สำคัญเร่งด่วนก่อน สามารถแบ่งเมืองออกเป็น 2 ลักษณะ คือ สภาพความเป็นเมืองที่มีความเจริญและประชากรหนาแน่น (urban) และเมืองที่มีความเป็นชนบท (rural) ที่มีวิถีชีวิต และประกอบอาชีพด้านการเกษตร ปัญหาของเมืองทั้ง 2 ลักษณะ จึงมีความแตกต่างทั้งประเภทของปัญหา ความรุนแรงและ

ความจำเป็นของ การบริหารการปกครองที่เป็นอยู่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่ เนื่องจากติดขัดในประเด็นสำคัญทางด้านรูปแบบการปกครองและเงินงบประมาณ เพราะปัญหาของเมืองที่มีความเจริญต้องมองปัญหาในภาพใหญ่ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันกับพื้นที่อื่น และใช้งบประมาณจำนวนมากเกินกำลังของท้องถิ่นเดียวจะทำได้”

2.10 ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหาด้านเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตก็ได้รับผลกระทบเช่นกันถึงแม้ว่ารวมแล้วของรายได้ของประชาชนจะสูงกว่าจังหวัดอื่น แต่เนื่องจากมีประชากรแฝง(ที่อยู่ถาวรมีสูงถึง 5-6 แสนคน ก่อให้เกิดปัญหา ปัญหาอพยพย้ายถิ่น ปัญหาสวัสดิการและสภาพการทำงาน ภาคอุตสาหกรรม ปัญหาความไม่สมดุลในการกระจายรายได้ จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจังหวัดภูเก็ตทั้งในส่วนของการลงทุนภาคเอกชนในการพัฒนา ได้นำมาซึ่งปัญหาทั้งด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ปัญหาด้านคุณภาพและความพร้อมของบริการพื้นฐานและความแออัดด้านจราจร รายได้และเศรษฐกิจหลักของจังหวัดยังผูกขาดเฉพาะในภาคธุรกิจเพียงอย่างเดียว ยังขาดการเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอื่น ๆ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจมวลรวมทั้งสิ้น จังหวัดจะขับเคลื่อนได้ต้องมีเศรษฐกิจนำ ซึ่งสอดคล้องกับ สุเทพ เชาวลิศ (2549, หน้า ง) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาเมืองพัทยา : รูปแบบที่ควรจะเป็น ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารที่นำมาใช้กับเมืองพัทยานั้นได้นำมาใช้ในลักษณะที่แตกต่างไปจากแนวความคิดเดิมภายใต้ระเบียบการบริหารราชการของไทยที่มีการรวมศูนย์อำนาจไว้ส่วนกลางในด้านกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติ การบริหารบุคคลการบริหารการคลังนั้นได้ใช้กฎเกณฑ์เช่นเดียวกับที่ใช้กับเทศบาลทั่วไปของไทยโดยไม่ได้คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของเมืองพัทยาเป็นปัญหาด้านตัวแปรย่อยขององค์การ เช่น โครงสร้าง กิจกรรมการบริหารบุคคล การบริหารการคลังและเทคโนโลยีทางการบริหาร การบริหารที่ขาดความเป็นอิสระ และความคล่องตัวในอำนาจการตัดสินใจประกอบกับอิทธิพลด้านผลประโยชน์ทางธุรกิจที่มีมากมายในเมืองพัทยาที่เข้ามาเป็นอุปสรรคต่อการบริหารอีกทั้งตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของเมืองพัทยา เช่นด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพที่มั่นคงรวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเมืองปาดองก็มีกลุ่มอิทธิพลด้านผลประโยชน์เช่นเดียวกับเมืองพัทยา

2.11 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาการเฝ้าระวังอาชญากรรมนักท่องเที่ยว ความรุนแรงในชุมชน (community violance) เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นตามที่สาธารณะ บันดโดยสารประจำทาง สวนสาธารณะ ป้ายรถเมล์ บนสะพานลอยข้ามถนน เช่น การฆาตกรรม การยิงกัน การปล้น การวางระเบิด การลักพาตัว สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาในด้านความปลอดภัย ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีจังหวัดภูเก็ตในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะมีปัญหาของกลุ่มธุรกิจมืด ผู้มีอิทธิพล ยังคงมีเกิดขึ้นฉะนั้นควรจะสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ภาคเอกชน/อาสาสมัคร/ชุมชนและภาคประชาชนในการป้องกันสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นเครือข่ายการบริหารจัดการสาธารณภัยในทุกขั้นตอน สนับสนุนกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง/ภาคเอกชนผู้ประกอบการ/ประชาชน มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อ

สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว เพราะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติ และสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวทุกคนที่จะมาแวะเยี่ยมชมจังหวัดภูเก็ต ที่สำคัญคือระบบเตือนภัยที่จะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทันสมัยอยู่เสมอ เป็นการป้องกันปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

3. รูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาโดยใช้ “THE GREAT PEARL” เดอะเกรทเพอร์ล มีความหมาย “ไข่มุกอันล้ำค่า (ยิ่งใหญ่)” ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนชัย ใจเย็น (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารเกาะสมุยรูปแบบเขตเมืองพิเศษ พบว่า เกาะสมุยมีลักษณะพิเศษที่มีสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นเมืองท่องเที่ยว แต่อีกด้านหนึ่งก็คือ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ถูกทำลายไปด้วยและยังมีปัญหาอีกมากมายที่ต้องการการแก้ไข ซึ่งถ้ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองและการบริหารเมืองก็จะทำให้การแก้ไขปัญหาที่รวบรัดเร็วยิ่งขึ้นรวมทั้งสอดคล้องกับมาตรการในทางปฏิบัติเพื่อปรับปรุงการปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นการปกครองตนเองของประชาชนมากขึ้นของเอนก เหล่าธรรมทัศน์ (2552, หน้า 89-95) ในเรื่องต่างๆ ดังนี้ 1) ควรมีการประชุมขอความเห็นและหารือไตร่ตรองกันในหมู่ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัด 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะมีงบประมาณพิเศษในการทำนุบำรุงให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นกลุ่มสมาคมต่างๆ 3) หากท้องถิ่นใดมีขนาดใหญ่ เช่น กทม. หรือ อบจ. ก็ควรจะต้องให้มีการกระจายอำนาจในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองให้อำนาจและทรัพยากรไปอยู่ที่ระดับพื้นฐานให้มากขึ้น เช่น กทม. อาจจะกระจายอำนาจไปเป็น “นคราภิบาล” ซึ่งก็คือ เขต แต่เปลี่ยนให้เป็นการปกครองในลักษณะเทศบาลซึ่งมีการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง แต่ละนคราภิบาลก็เสมือนเป็น กทม. ขนาดเล็ก 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้เกิดอาสาสมัครในหมู่ประชาชนในเรื่องต่างๆ ให้มากที่สุด 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเสริมงานปลูกประชาคมให้เป็นอาสาสมัครด้วยการตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน คณะที่ปรึกษาให้มากที่สุด 6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรลดการขยายตัวของข้าราชการ-พนักงานประจำ ควรใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้เป็นงบบพัฒนาให้มากที่สุด 7) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรมองชาวบ้านหรือชาวเมืองที่อยู่ในการปกครองของตนเป็นเพียงคนจน คนด้อยโอกาสหรือผู้ลงคะแนนเสียง หากต้องฝึกให้ชาวบ้านหรือชาวเมืองเหล่านั้นมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาให้ชุมชนหรือบ้านเมือง

และสอดคล้องกับ ปรีชาวุฒิ กี่สัน (2557, หน้า ข-ค) ได้ศึกษารูปแบบที่เหมาะสมของการบริหารการพัฒนาเมืองป่าตอง โดยใช้ “AUTONOMOUS PATONG” MODEL ประกอบด้วย 1) A แทนคำว่า autonomous การปกครองด้วยตนเอง 2) U แทนคำว่า unity & administrative ความมีเอกภาพในการบริหารการพัฒนาเมืองป่าตอง 3) T แทนคำว่า taxation and audit การจัดเก็บภาษีและการตรวจสอบ 4) O แทนคำว่า organizing & outsourcing การปรับบทบาทหน้าที่ขององค์กรให้มีความเหมาะสม 5) N แทนคำว่า networking & collaboration การมีเครือข่าย การดำเนินงานของเมืองป่าตอง 6) O แทนคำว่า one stop service ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จสำหรับเมืองป่าตอง 7) M แทนคำว่า managerial effectiveness & efficiency ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการจัดการ 8) O แทนคำว่า opportunity & zoning โอกาสในการพัฒนาเมืองป่าตองอย่างเป็นระบบ 9) U แทนคำว่า urban development การพัฒนาเมืองป่าตองในมิติต่างๆ

10) S แทนคำว่า self-sufficient & sustainable การพึ่งพาตนเองของเมืองป่าตอง 11) P แทนคำว่า people participation การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการพัฒนาเมืองป่าตองในด้านต่างๆ 12) A แทนคำว่า appreciate & aspiration การยกย่องหรือการชื่นชมเมืองป่าตอง 13) T แทนคำว่า tendency & tourist safety การดูแลเอาใจใส่ 14) O แทนคำว่า ownership ความเป็นเจ้าของ 15) N แทนคำว่า new public management การจัดการภาครัฐแนวใหม่และ 16) G แทนคำว่า generate inspiration การสร้างแรงบันดาลใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ค้นพบการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาเมืองค้ประกอบและความหมายสามารถอธิบายได้ดังนี้

T แทนคำว่า Team leader หมายถึงผู้บริหารที่ดี กล่าวคือในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องทำงานเป็นทีม โดยมีผู้นำที่ดีในการบริหาร สมมติฐานเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากภาวการณ์แข่งขันที่รวดเร็ว รุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถหวังพึ่งผู้นำสูงสุดให้เป็นผู้นาองค์การสู่ความสำเร็จได้อีกต่อไป สมัยใหม่ จะต้องมีการตัดสินใจที่รวดเร็วขึ้น สามารถตอบสนองต่อลูกค้าได้อย่างรวดเร็วและตรงตามความ ต้องการมากขึ้น สามารถตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวของคู่แข่งได้ดีขึ้น ปรับตัวต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปได้ดีขึ้น ฯลฯ ผู้นำสูงสุดคนเดียวคงยากที่จะทำสิ่งต่างๆ ข้างตนได้ดีทั้งหมด จริงอยู่อาจจะมีผู้นำสูงสุดที่ประสบความสำเร็จและโดดเด่น การแข่งขันยุคใหม่องค์การไม่สามารถหวังพึ่งผู้นำสูงสุดเพียงคนเดียวได้อีกต่อไป แต่ต้องการผู้นำที่มีลักษณะเป็นทีมมากขึ้น (team leadership) ส่วนผสมที่ลงตัวพอสมควร ในขณะเดียวกัน team leadership ยังหมายรวมถึงการสร้างผู้นำให้เกิดขึ้นในทุกระดับขององค์การแทนที่จะมีผู้นำสูงสุดเพียงคนเดียว การมีผู้นำเกิดขึ้นในทุกระดับจะช่วยให้องค์การสามารถ ปรับตัวและตอบสนองต่อการแข่งขันในยุคปัจจุบันได้ดีกว่า

H แทนคำว่า High up sustainable development หมายถึงแนวคิดการพัฒนาแบบยั่งยืน กล่าวคือ การบริหารที่ดีจะต้องยึดการบริหารแบบยั่งยืนและมีคุณภาพ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องมีการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้การบริหารนั้นมีความยั่งยืน ซึ่งตรงกับเกือ วงศ์บุญสิน (2538, หน้า 71-72) การพัฒนาแบบยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่ตรงกับความต้องการตามความจำเป็นในปัจจุบันโดยสามารถรองรับความ ต้องการหรือความจำเป็นที่จะเกิดแก่ชนรุ่นหลังๆ ด้วยทั้งนี้มาตรฐานการครองชีพที่เลยขีดความจำเป็นขั้นพื้นฐานต่ำสุดจะ ยั่งยืนต่อเมื่อมาตรฐานการบริโภคในทุกหนทุกแห่ง คำนึงถึงความยั่งยืนในระยะยาว (long-term sustainability) รวมถึงครอบคลุมมาตรการการรักษามรดกทางทรัพยากรที่จะตกกับชนรุ่นหลังโดยอย่าง น้อยให้มากๆ พอกับชนรุ่นปัจจุบันที่ได้รับมาและเป็นการพัฒนาที่กระจายประโยชน์ของความ ก้าวหน้าเศรษฐกิจได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนเป็นการพัฒนาที่ปกป้องสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับโลก โดยรวมเพื่อชนรุ่นหลังและเป็นการพัฒนาที่ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างแท้จริง

E แทนคำว่า Enable to build understanding for the provincial department quality หมายถึงการทำงานร่วมกับคณะกรรมการจังหวัดกับหน่วยงานภาครัฐ กล่าวคือ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาอย่างขาดความเป็นเอกภาพร่วมกันของหน่วยงานการบริหารงานภายในกับคณะกรรมการจังหวัดที่ทำหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด ศึกษาและวางแผนเพื่อการพัฒนาภูเก็ตการจัดองค์กรรูปแบบที่มาจากส่วนราชการ เพื่อรองรับบทบาทและภารกิจภาครัฐที่ต้องการประสิทธิภาพ

มีวัฒนธรรมองค์กรเอียงภาคธุรกิจ ที่สามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด คณะกรรมการจังหวัดมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมิใช่ต่างฝ่ายต่างมีเอกภาพในส่วนราชการซึ่งเป็นองค์การแบบราชการ (bureaucratic model) เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจของรัฐในการวางแผน ให้คำปรึกษากับจังหวัดภูเก็ต ให้บริการสาธารณะหรือดำเนินกิจกรรมเฉพาะด้านที่ภาครัฐยังจำเป็นต้องดำเนินการและจัดให้มี หรือภาครัฐต้องมีบทบาทให้การสนับสนุนการดำเนินงาน เป็นบริการในส่วนที่รัฐต้องการส่งเสริม หรือเป็นบทบาทของรัฐในการให้บริการ มีศักยภาพที่จะดำเนินการ

G แทนคำว่า Good governance หมายถึงนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร กล่าวคือ หลักธรรมาภิบาลเป็นพื้นฐานในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา ยึดหลัก การมีส่วนร่วม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักนิติธรรม ความคุ้มค่า เป็นกลไกสำคัญของการบริหารจัดการจังหวัดภูเก็ต

R แทนคำว่า Regulation by laws หมายถึง ให้มีการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นการบริหารในระดับภูมิภาค ที่เกี่ยวข้องกับส่วนกลาง คือ รัฐบาล กระทรวง กรม ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากมาย การพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องจึงต้องพัฒนาในส่วนนี้ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

E แทนคำว่า Efficiency administration by oneself หมายถึง การบริหารตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ที่ผ่านมাজังหวัดภูเก็ตเป็นการบริหารในระดับภูมิภาคที่จำเป็นต้องรับนโยบายจากส่วนกลาง บางครั้งเป็นการบริหารที่ไม่ได้รับฟังความต้องการของประชาชนในพื้นที่ การบริหารตนเองจึงเป็นคำตอบที่ดีที่สุดในการบริหารจังหวัดภูเก็ตในขณะนี้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วทันต่อการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การสั่งการ การบริหาร จำเป็นต้องรวดเร็วเปี่ยมโดยประสิทธิภาพ และมีความคุ้มค่า รวมถึงการบริหารงบประมาณที่ต้องพร้อมและเอื้อต่อการบริหาร ซึ่งตรงกับและสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนชัย ใจเย็น (2549, หน้า ก-ค) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารเกาะสมุย รูปแบบเขตเมืองพิเศษ พบว่า เกาะสมุยมีลักษณะพิเศษที่มีสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่สวยงามจึงทำให้เป็นเมืองท่องเที่ยว แต่อีกด้านหนึ่งก็คือ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ถูกทำลายไปด้วยและยังมีปัญหาอีกมากมายที่ต้องการการแก้ไข ซึ่งถ้ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองและการบริหารเมืองก็จะทำให้การแก้ไขปัญหาที่รวดเร็วยิ่งขึ้นรวมทั้งสอดคล้องกับมาตรการในทางปฏิบัติเพื่อปรับปรุงการปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นการปกครองตนเองของประชาชนมากขึ้น

A แทนคำว่า Assurance security หมายถึงหลักประกันและความปลอดภัย กล่าวคือ ในประเทศที่เจริญแล้วล้วนมีความปลอดภัยสูง มีวิธีเยียวยาที่เป็นมาตรฐานในระดับสากล เช่นการรักษาพยาบาลในกรณีประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย ที่มีระดับมาตรฐานสูง การชดเชย การเยียวยา ล้วนมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่ดี การวางนโยบายในเรื่องนี้จะต้องมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ การเพิ่มงบประมาณในเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการอำนวยความสะดวก การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาจะต้องพัฒนาในส่วนนี้ และถือเป็นนำตาของประเทศในการยกมาตรฐานระดับความน่าเชื่อถือในสายตาสังคมระหว่างประเทศ

T แทนคำว่า Tax administration หมายถึง การส่งเสริมการบริหารภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ประเทศไทยหากจะหยิบจังหวัดภูเก็ตมาเป็นรูปแบบการส่งเสริมการบริหารระบบภาษี จะทำให้เกิดความคล่องตัวสูงและเหมาะสมในการบริหาร ในการจัดเก็บด้วยจังหวัดภูเก็ตแตกต่างจากจังหวัดอื่น ควรส่งเสริมการเก็บที่เน้นในเชิงธุรกิจท่องเที่ยว และการใช้จ่ายงบประมาณจะถูกจัดสรรให้กับพื้นที่อย่าง

รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเป็นการแสดงออกถึงความยุติธรรมในการนำเงินจากภาษีของประชาชนพื้นที่ของภูเก็ตเพื่อมาบริหารพัฒนาจังหวัดภูเก็ตซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาที่ กี่สัน (2557, หน้า 249) ที่กล่าวว่า taxation and audit หมายถึง การจัดเก็บภาษีและการตรวจสอบ กล่าวคือ เมืองป่าตองเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ ชายหาดป่าตอง และสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืน ได้แก่ ผับและบาร์ต่างๆ ส่งผลให้เมืองป่าตองสามารถจัดเก็บภาษีได้จำนวนมาก จึงควรมีระบบการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีและการตรวจสอบบัญชีที่มีประสิทธิภาพและการจัดเก็บรายได้และภาษีต่างๆ ของเมืองป่าตอง โดยไม่ควรต้องส่งรายได้ไปให้ส่วนกลาง เพราะเมืองป่าตองสามารถเลี้ยงตัวเองได้ด้วยเงินภาษีที่เก็บได้ และสามารถนำรายได้จากภาษีมาพัฒนาเมืองป่าตองให้มีความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และนำรายได้มาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงานจำนวนมาก เช่น การก่อสร้างอุโมงค์เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร การแก้ไขปัญหาหน้าท่วม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดจังหวัดจัดการตนเอง

P แทนคำว่า Participation and collaboration หมายถึงการร่วมมือแบบมีส่วนร่วม กล่าวคือ การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา หากมีการผลักดันการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาส่วนร่วมในการบริหาร มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกำหนดในการพัฒนาเมือง จะทำให้ทุกคนมีส่วนในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาร่วมกันนั่นเอง

E แทนคำว่า Effective transportation system หมายถึงการพัฒนาระบบคมนาคม กล่าวคือ หากมองรูปแบบของประเทศที่เจริญแล้ว การมีระบบขนส่ง การคมนาคมที่ทันสมัยครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ทำให้ส่งผลกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดี มั่นคง และทำให้เศรษฐกิจดีตามมาด้วยเพราะระบบการขนส่งที่ดีนำมาซึ่งการเติบโตในทางด้านธุรกิจ ระบบการคมนาคมไม่ว่าจะเป็นทางถนน ทางเรือ ทางอากาศ คือความจำเป็นขั้นพื้นฐานซึ่งแต่ละเมืองควรมี เพื่อส่งเสริมการบริหารการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

A แทนคำว่า Audit government sector หมายถึงการตรวจสอบภายในของรัฐ กล่าวคือ การบริหารจัดการภูเก็ต มีความเกี่ยวพันกันในหลายส่วน ตั้งแต่ระดับส่วนภูมิภาค ระดับท้องถิ่นมีความเกี่ยวเนื่องกัน เกี่ยวข้องกัน ต่างพึ่งพาพึ่งพิงกันแบบหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่คือหน่วยงานการตรวจสอบที่ทำหน้าที่นี้โดยตรง ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ วางแผนในการบริหารเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ การร่วมทำให้เกิดความคุ้มค่าในแง่ของการบริหาร การใช้งบประมาณและเป็นการป้องกันการบริหารจังหวัดภูเก็ตที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้ เป็นลักษณะการป้องปรามการทุจริตอีกทางหนึ่ง ซึ่งจำเป็นจะต้องมีเจ้าภาพอันแท้จริงมาร่วมกับภาคส่วนจังหวัดเพื่อให้เกิดการบริหารนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

R แทนคำว่า Results of efficiency administrative หมายถึงผลจากการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การบริหารมีส่วนประสมหลายอย่าง คือ บุคลากรเพียงพอหรือไม่ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอหรือไม่ งบประมาณเพียงพอหรือไม่ สุดท้ายคือมีหลักการบริหารที่ดีพอหรือยังซึ่งการจะประกอบให้เกิดหลักประสิทธิภาพในการบริหาร ทุกอย่างต้องประกอบกันลงตัวขาดตัวหนึ่งตัวใดไม่ได้ คนที่จะทำหน้าที่คือผู้นำสามารถสร้างความเจริญให้กับหน่วยงานหรืออาจจะก่อให้เกิดความผิดพลาดในการบริหารทำให้เสียหายก็ได้เช่นกัน หลักการบริหารที่ทรงประสิทธิภาพคือเป้าหมายนำไปสู่การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาได้

L แทนคำว่า Leader changes หมายถึงผู้นำการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ผู้ทำหน้าที่ในการบริหาร ทำหน้าที่โดยการสั่งการ วางแผน ลงมือปฏิบัติ จะต้องเป็นผู้นำซึ่งประกอบด้วยมีภาวะผู้นำ (leadership) มีวิสัยทัศน์ (vision) และเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำพาจังหวัดภูเก็ตสู่การเปลี่ยนแปลงที่เจริญ ทันสมัย มีความเป็นเอกภาพ มั่นคง เป็นที่ยอมรับในสังคมชุมชนระหว่างประเทศ เป็นภาพลักษณ์อันดี ของประเทศไทย

ภูเก็ตเป็นจังหวัดที่เป็นหน้าตาของประเทศไทย มีความเจริญเติบโตในฐานะเมืองที่มีธุรกิจท่องเที่ยวเป็นตัวนำส่งผลให้รายได้มวลรวมสูงขึ้น มีความทันสมัย มีระบบสาธารณูปโภคครบครัน ให้บริการผู้มาเยือนทำให้เกิดความประทับใจโดยไม่มีวันลืม เป็นจังหวัดที่สามารถจัดการตนเองได้โดยสมบูรณ์และเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการที่ดี ที่จะกำหนดการเจริญเติบโตภาพรวมของประเทศไทย ก่อให้เกิดเม็ดเงินอันมหาศาลที่จะถูกกระจายไปยังจังหวัดและภูมิภาคอื่นๆที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็ง มั่นคง และหลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วที่ยืนหยัดในสังคมชุมชนระหว่างประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและนักวิจัยที่สนใจจะทำการศึกษาในเรื่องการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อนำไปสู่การบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่างๆ ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถของคณะกรรมการจังหวัด หรืออาจเรียกว่าทีมจังหวัด ในการวางแผนและโครงสร้างการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด รวมถึงข้อเสนอต่อหน่วยงานส่วนกลางในการวางระบบสนับสนุนการจัดทำแผนการบริหารงบประมาณของจังหวัด การปรับปรุงโครงการอัตรากำลังของอำเภอและจังหวัด การเชื่อมโยงข้อมูลจากงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต การเชื่อมโยงข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการดำเนินแผนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

1.1 จังหวัดภูเก็ตควรเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่นั้นได้มีส่วนร่วมในการกำหนดการวางผังเมือง เพื่อให้เกิดการใช้สอยประโยชน์ในที่ดินอย่างคุ้มค่าและตรงกับความต้องการของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ทำให้การจัดโซนนิ่งมีความเหมาะสมกับสภาพสถานการณ์ปัจจุบันของจังหวัดภูเก็ต การมีส่วนร่วมคือกระบวนการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินการ การจัดการตามแผน การกำกับติดตาม การประเมินผล และการรับประโยชน์จากการพัฒนาโดยถือว่าการพัฒนานั้นเป็นของประชาชน ซึ่งสามารถแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมได้ 3 ระดับ คือ

ระดับเป็นผู้ใช้ประโยชน์ เป็นการเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยการรับประโยชน์อย่างเดียว โดยไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างอื่น ซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดของการมีส่วนร่วม

ระดับเป็นผู้ให้ความร่วมมือ เป็นระดับการมีส่วนร่วมที่สูงขึ้นมา ระดับนี้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง โดยการคอยให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยเจ้าหน้าที่รัฐจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะขอ

ความร่วมมือจากประชาชนในเรื่องใด และเมื่อใด การรู้จักกาลเทศะ มีความอดทน ควบคุมอารมณ์ได้ดี ต้องตัดสินใจได้รวดเร็ว รู้จักใช้คำพูดได้อย่างเหมาะสม และเป็นนักฟังที่ดี

ระดับเป็นผู้ตัดสินใจ ระดับนี้ประชาชนจะเป็นผู้ศึกษาสถานการณ์ และตัดสินใจที่จะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ นับตั้งแต่การวางแผนการดำเนินการ การประเมินผล และการแบ่งปันผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำปรึกษา ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจที่จะดำเนินการใดๆ เพื่อตัวเขา และเพื่อชุมชนหรือจังหวัดของเขาเอง โดยตัวของเขาเอง ซึ่งลักษณะการทำงานดังกล่าวจะมีลักษณะของ “หุ้นส่วน” ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชน ซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการทำงานลักษณะนี้ จะต้องเริ่มโดยการรวมกลุ่มประชาชน ตามกิจกรรมพัฒนาที่จัดขึ้นและค่อยๆ เพิ่มความสามารถและความรับผิดชอบในการดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาให้แก่ประชาชนจนในที่สุดให้ประชาชนสามารถดำเนินงานด้วยตนเองตามลำพังได้ โดยที่เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องมีความตั้งใจและจริงใจที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงานของประชาชนให้เป็นอย่างต่อเนื่องและอดทน

1.2 จังหวัดภูเก็ต ควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จอาจจะให้ภาคเอกชน (corporation) มาบริหาร เพื่อให้บริการแก่ประชาชนในเรื่องต่างๆ เช่น การไฟฟ้า องค์การโทรศัพท์ การรับเรื่องรื้อรื้อร้องทุกข์ต่างๆ เป็นต้น ลดขั้นตอนการทำงานให้มีการตอบสนองความต้องการให้กับประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เพราะการบริหารงานภาครัฐไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐให้เป็นนักบริการแบบมืออาชีพเพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งมีหน่วยเคลื่อนที่เร็วในการเข้าไปให้บริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งรูปแบบการดำเนินงานที่ภาครัฐให้ภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการในการให้บริการสาธารณะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานและบริการ โดยที่มุ่งเน้นการให้บริการที่มีประสิทธิภาพคุ้มค่ากับต้นทุนมากกว่าภาครัฐดำเนินการเอง ในอดีตหลักการการปกครองภาครัฐควรปกครองน้อยสุด ภาครัฐไม่ควรเข้ามาแทรกแซงด้านเศรษฐกิจ ควรปล่อยให้ไปไปตามกลไกตลาด ระบบการทำงานของประเทศไทยจะแยกไม่ออกระหว่างเรื่องการปกครองกับเรื่องเศรษฐกิจ ในขณะที่ประเทศมีปัญหาเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่จะมาจากเรื่องการเมืองการปกครอง เมื่อสังคมพัฒนาขึ้นจะใช้บทบาทภาครัฐเป็นตัวนำเพราะเชื่อว่าภาครัฐเข้มแข็ง แต่ในความเป็นจริงสังคมมีความหลากหลาย ระบบเศรษฐกิจมีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ

1.3 จังหวัดภูเก็ตควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารจังหวัดภูเก็ตมีการผลักดันรูปแบบและนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารการซึ่งเป็นรูปแบบพิเศษเพื่อการกระจายอำนาจการจัดการเกือบทุกด้านจากส่วนกลางและการจัดการทรัพยากรต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในจังหวัดภูเก็ต และเป็นรูปแบบที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต อาจจะต้องมองเป็นนโยบายระดับชาติ แต่หน่วยงานในส่วนกลางต้องสนับสนุนให้มากกว่าในปัจจุบัน แต่มีความสำคัญสำหรับคนในท้องถิ่นชุมชนชายฝั่งอันดามันโดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตที่เป็นเมืองท่องเที่ยว แต่มีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม หรือ ภูเก็ตขยะมีมากแต่ไม่สามารถกำจัดได้ เช่น ควรนำขยะมาเปลี่ยนเป็นพลังงาน ต้องส่งเสริมการบริหารในรูปแบบใหม่ที่แตกต่าง เป็นปัจจัยหลักในการนำสำหรับทุกภาคส่วนในพื้นที่

1.4 ผู้บริหารจังหวัดภูเก็ตควรมีการพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง ภายใต้การบริหารทรัพยากรและงบประมาณของจังหวัดภูเก็ตที่จำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์และคุ้มค่า และรวดเร็ว และรัฐจะต้องร่วมพัฒนากำลังคนที่ภาครัฐลงทุน ห้องปฏิบัติการ ห้องทดสอบ/ทดลอง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนสามารถลงทุนได้ แต่ควรผลิตกำลังคนให้ตอบโจทย์ตรงกับทิศทางของประเทศ ควรจะดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งกำลังคน องค์ความรู้ งานวิจัยต่อไปในอนาคต เพื่อให้ภาคเอกชนพัฒนาได้เร็ว โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยี บริษัทใหญ่จะพัฒนาเทคโนโลยีของเขาเองได้ แต่ในส่วนของ SMEs จำเป็นต้องดูแลให้ดี เพราะอาจจะขยายใหญ่เป็นธุรกิจใหญ่ที่เป็นธุรกิจนำของประเทศได้ แต่ส่วนใหญ่ธุรกิจต้องมีการบริหารจัดการ มีตลาดส่งออกด้านการพัฒนา

1.5 จังหวัดภูเก็ตควรเปิดโอกาสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในท้องถิ่นในระดับต่างๆ เจ้าหน้าที่รัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และกฎหมาย เพื่อให้เกิดความรักและความผูกพัน ห่วงแหนต่อจังหวัดภูเก็ต ในการจัดระเบียบเมืองท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต การจัดที่จอดรถและคิวรถตู้ รถตุ๊กตุ๊ก หรือการมีส่วนร่วมต่อการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี การส่งเสริมด้านความรู้ทางภาษา การสนับสนุนในเรื่องความปลอดภัย การต่อต้านยาเสพติดและภัยอาชญากรรมต่างๆ ทางสังคม หรือโครงการลงทุนที่ภาคเอกชนจะมาร่วมลงทุนได้เป็นทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นส่วนมาก เช่น ระบบโลจิสติกส์ ระบบขนส่งทางราง ระบบการจัดการน้ำ การลงทุนทางอากาศ เป็นสิ่งที่ภาครัฐควรเปิดให้เอกชนเข้ามาร่วมมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันข้อเสนอโครงการของภาครัฐต้องมีความโปร่งใส เป็นต้น

1.6 จังหวัดภูเก็ตควรมีการนำรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาที่ได้มาทดลองใช้ว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ตได้ โดยปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารจะต้องมีการทำงานอย่างโปร่งใส และมีการทำประชาพิจารณ์ในขั้นต้นก่อนการดำเนินโครงการใหญ่ที่มีผลกระทบกับประชาชนในพื้นที่ สนับสนุนในส่วนภาคเอกชนต้องมีมาตรฐาน มีความเชี่ยวชาญเพียงพอในการร่วมกันดำเนินงานกับภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาดูแลต้องเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการบริหาร และแก้ไขปัญหาที่มีความเข้าใจ และสามารถร่วมทำอย่างชัดเจนกับภาคเอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยความคิดเห็นและการยอมรับของประชาชนชาวจังหวัดภูเก็ตในการเป็นเขตปกครองพิเศษหรือจังหวัดการปกครองตนเอง ให้ครอบคลุม ทุกเขตอำเภอในจังหวัดภูเก็ตให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายและรับทราบความคาดหวังของ ประชาชนในเขตอำเภอต่างๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบและนำมาปรับปรุงแนวทางในการพัฒนา สังคมในจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมของจังหวัดภูเก็ตในด้านต่างๆ เช่น ด้านแผนงาน โครงการ ด้านงบประมาณ เป็นต้น สำหรับการเป็นเขตปกครองพิเศษหรือการปกครองตนเองของจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะผู้มีบทบาทหลักในท้องถิ่นทั้งที่ อยู่ในภาคการเมืองคือผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ภาคราชการคือพนักงานและหน่วยปฏิบัติการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมอย่างเช่น ผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่ได้รับการเคารพ ยกย่องจากสมาชิกชุมชน จะต้อง

ร่วมกันทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ได้แสดงออกซึ่งความต้องการอย่างกว้างขวาง สนับสนุนให้มีกระบวนการตัดสินใจเลือกแนวนโยบายของ ชุมชนที่การพหุติกาและเหตุผลของฝ่ายต่างๆ และพัฒนาให้กลไกการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง

2.3 ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์ความพร้อมในการดำเนินงานของเมืองท่องเที่ยวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับจังหวัดภูเก็ต ที่พิจารณาจาก ทรัพยากร บุคลากร งบประมาณ และผู้บริหาร โดยควรมีการตั้งเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่ประเทศไทยจะไม่มุ่งเน้นเฉพาะการเพิ่มขึ้น ของจำนวนนักท่องเที่ยว แต่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มี คุณภาพมากขึ้น ทั้งในเรื่องการเพิ่มระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อวันหรือต่อครั้ง การพัฒนาในระดับพื้นที่ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในกลุ่มท่องเที่ยวและระหว่างกลุ่มท่องเที่ยว การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชน สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างให้เกิดความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน